

que comporta unes normes excessivament restrictives.

Segons Georges Tapinos, la presència de la comunitat estrangera qüestiona l'existència de la nació andorrana, que ha viscut un increment fulminant de la immigració en els darrers trenta anys, motivat pel boom econòmic del principat. Aquesta circumstància ha desembocat en una transformació profunda de la composició ètnica de la població.

Fa deu anys Andorra tenia poc més de 30.000 habitants. El percentatge d'augment en aquest període ha estat d'un 65%.

Els ciutadans de l'Estat espanyol conformen el grup més elevat de nacionals d'un sol país. En els darrers temps arribaven als 26.500 sobre els 49.000 habitants de tot el principat.

L'accés a la nacionalitat andorrana és limitat als que contrauen matrimoni amb súbdits andorrans. També poden adquirir-la els andorrans nascuts a l'estranger, sempre que els seus pares o avis tinguin aquesta nacionalitat. El fet de nàixer a Andorra no comporta el dret de la ciutadania. Tanmateix, fins al primer de gener de 1975, tots els nascuts a les Valls d'Andorra tenien la possibilitat d'optar a la nacionalitat andorrana en la seva majoria d'edat. Ara, només tenen aquest dret els estrangers que neixen a Andorra, els pares dels quals portessin 25 anys residint al principat al primer de gener de 1975.

Amb aquestes prerrogatives, i si es talla el pas a la immigració, el futur dels nacionals andorrans no és massa esperançador. L'informe Tapinos preveu, a mitjà termini, una reagrupació de les famílies d'immigrants que desembocaria a llarg termini en un increment de presència estrangera malgrat que es reduís la immigració. Així, la progressiva integració dels residents i dels nats a Andorra sembla l'única sortida viable a la preocupant problemàtica de la identitat andorrana, seriosament amenaçada per la presència estrangera que constata la negativa dels andorrans a la integració.

La interpretació que podria fer-se d'aquest desig a preservar l'accés a la nacionalitat andorrana tindria connotacions econòmiques. Efectivament, per a molts, l'obertura de la ciutadania andorrana a un sector important de residents comportaria la pèrdua de certs privilegis econòmics. Avui, només els andorrans i els residents amb més de vint anys d'estar a Andorra poden disposar d'una autorització per obrir-hi un comerç o exercir-hi una professió liberal. □

J. A. DIAZ GARCIA-DONATO, INVESTIGADOR DE LA PÍNDOLA ABORTIVA

Avortar a casa

L'equip mèdic del servei de Planificació Familiar de l'Hospital General de València és pioner a l'Estat espanyol en la investigació de la píndola abortiva, la RU-486. El seu director n'explica les característiques.

Maria J. Ballester

—Per què l'Hospital General de València ha estat el primer a l'Estat espanyol a poder experimentar amb la píndola abortiva, coneguda científicament com RU-486?

—Quan l'equip mèdic del Servei de Planificació Familiar de l'Hospital General de València ens vam assabentar per una revista mèdica que existia una substància de les característiques de la RU-486 i que s'estaven estudiant els efectes a França i Suïssa, ens vam posar immediatament en contacte amb el professor Vindegman, de Suècia, per tal que ens facilitara la presentació a l'investigador principal de la píndola, el francès Ettien Baulieu. Després del contacte, vam anar a París a visitar-lo i a partir d'aquell moment es va iniciar la col·laboració del nostre centre, amb l'experimentació mundial de la píndola. Vull destacar que el centre de planificació de l'Hospital General de València duu endavant des de l'any 1980 una línia d'investigació capdavantera en l'àrea de la reproducció i de l'anticoncepció. Per això crec que aquest fet va influir també a l'hora que s'acceptara la nostra participació en la investigació de la RU-486.

—A més de l'Hospital General de València ¿hi ha algun altre centre mèdic que s'haja mostrat interessat a participar-hi?

—Sí, concretament n'hi ha hagut dos de Barcelona, un de Bilbao i un altre de Madrid.

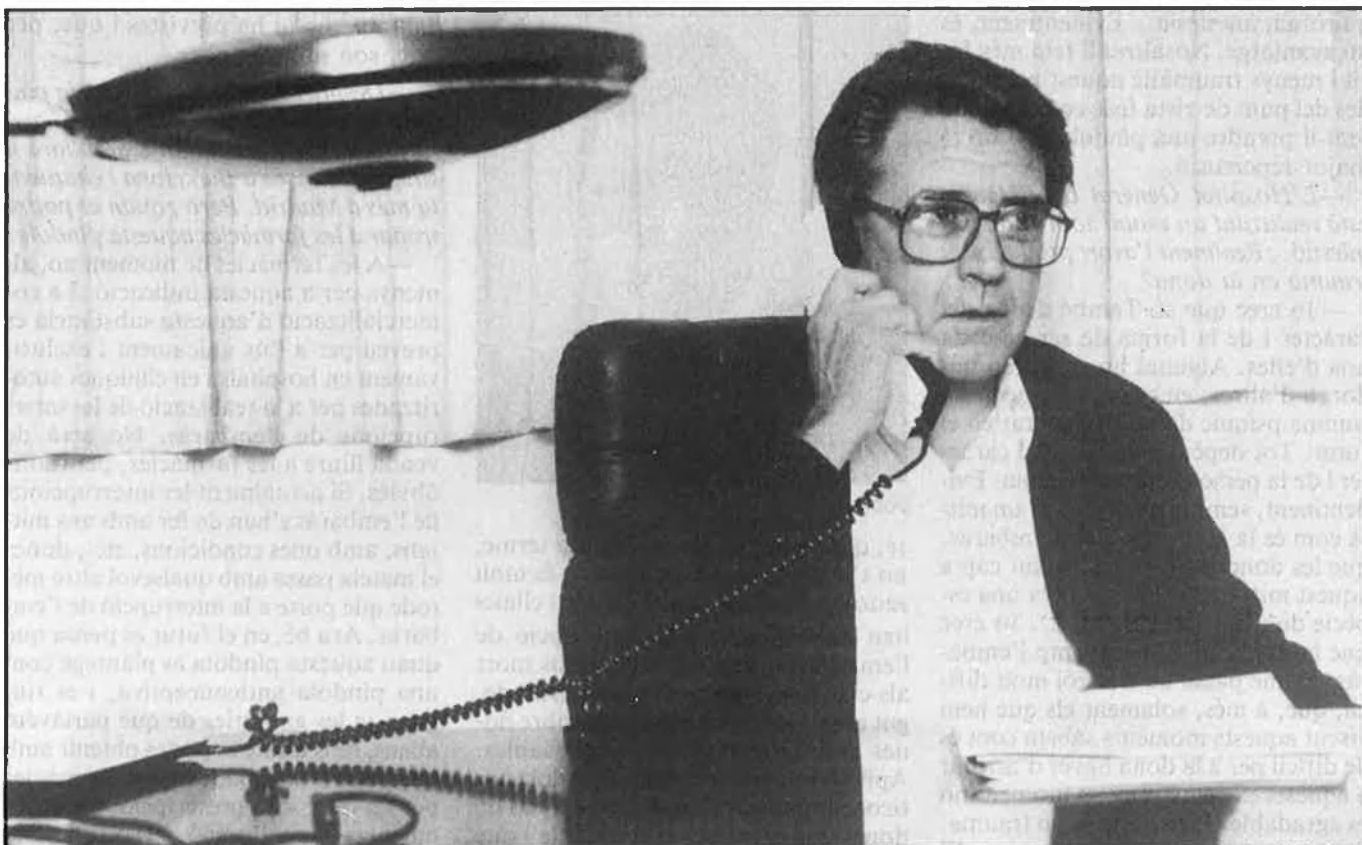
—Des que es va anunciar la realització de les investigacions sobre la píndola abortiva, tot hom en parla, però, ¿què és la RU-486 i com actua?

—La RU-486 és una antiprogestero-
na. La progesterona és una hormona fonamental per als primers estadis de l'embaràs. És una substància sense la qual l'embrió que s'implanta a l'úter no pot seguir desenvolupant-se. És vital per al bon funcionament de la placenta i de la nutrició de l'embrió en els primers dies. La RU-486 és com una mena de clau que entra al pany però que no arriba a obrir-lo i impedeix que la clau que sí que obre aquest pany pugui col·locar-s'hi i obrir-lo. Si la píndola arriba als receptors on ha d'actuar la progesterona, i a més li impedeix que tinga efectes, evidentment l'embaràs s'interromp i arriba un moment en què el fetus s'expulsa.

—A hores d'ara són vora cent dones les que han pres la píndola abortiva. ¿Quantes d'aquestes dones han avortat?

Sala d'investigació de l'Hospital General.

«Si l'administració concedeix amb rapidesa l'autorització, la comercialització podria arribar cap a mitjan any 89».

—Bé, han avortat totes, ja que des del primer moment vam explicar a les dones que cas que la píndola fallara, tenien l'opció, si hi estaven d'acord, de poder interrompre l'embaràs mitjançant un mètode convencional. El nombre de casos en els quals el resultat de la píndola ha estat positiu puja al 81 per cent. De la resta de casos en set sí que s'havia interromput l'embaràs però no hi havia hagut expulsió del fetus o havia estat incompleta. Només en cinc casos l'embaràs va continuar endavant, sense sagnar i sense que hi haguera interrupció.

—¿Per quins motius va fallar la píndola RU-486?

—Precisament en aquests estudis tractem d'esbrinar per què hi ha casos en què la píndola no és efectiva. Pensem que hi ha dones que tenen una alta quantitat de progesterona i que en la lluita que s'estableix entre aquesta substància i la RU-486 guanya la progesterona i l'embaràs continua endavant. Una altra teoria proposa que aquest compost químic, que és molt semblant a una hormona, ha de passar a través del fetge i si hi ha algun mecanisme que actua com a barrera i entrebanca el pas de la RU-486 al torrent sanguini perquè pugui actuar, aleshores tampoc no seria efectiva.

—¿D'això es pot deduir que la píndola abortiva és innòcua en determi-

nats tipus de dones o que pot estar contraindicada en altres?

—Efectivament. La RU-486 té, a més de l'acció antiprogesterona, efectes contra una hormona que entra en el metabolisme (cortisona i la glucosa, la glucèmia o sucre que hi ha a la sang). Això vol dir que les dones que tenen antecedents diabètics o que tenen una prediabetes o una diabetes, en principi no han de prendre la píndola abortiva. De la mateixa manera, aquelles dones que tenen alteracions de tipus hepàtic en el fetge, tampoc no han de prendre-la. Aquestes són les dues contraindicacions que nosaltres, en principi, ens hem plantejat a causa de les característiques que té la substància RU-486.

—Aquestes contraindicacions, ¿poden portar a alguna mena d'efecte secundari?

—El fet de la interrupció de l'embaràs no té res a veure amb el fet que després pugui provocar un efecte secundari, és a dir, una alteració de la glucèmia, ja siga una alteració de ti-

pus hepàtic, etc. En aquests casos el fet que l'embaràs s'interrompa o no, no té res a veure amb la possibilitat d'efectes secundaris.

—Entre els avantatges que proposa la píndola abortiva per a la dona hi ha l'anul·lació del trauma de passar pel quiròfan. ¿El trauma es produeix pel fet d'entrar en un quiròfan per ser intervinguda o per l'avortament en si?

—Crec que es produeix per les dues raons, però fonamentalment per la de l'avortament. Quan una dona té un embaràs no desitjat i decideix interrompre'l i segueix tots els tràmits, doncs al final té de passar pel quiròfan. Si arribat aquest moment se li facilita aquest pas mitjançant la ingestió d'una píndola abortiva i res

més, la dona continua en casa, en el seu treball, amb la seua activitat normal. No s'ha de patir, si és que això és patir (que en molts casos, per a molta gent, ho pot ser), ingressar en un hospital, estar sense ser un malalt en una sala amb altres pacients, passar per un

quiròfan, anestèsia... Evidentment, és un avantatge. Nosaltres li fem més fàcil i menys traumàtic aquest pas, tant des del punt de vista físic com psíquic, fent-li prendre una píndola que no té major repercusió.

—L'Hospital General de València està realitzant un estudi sobre aquesta qüestió. ¿Realment l'avort produeix un trauma en la dona?

—Jo crec que sí. També depèn del caràcter i de la forma de ser de cada una d'elles. Algunes ho suporten millor, a d'altres, en canvi, els queda un trauma psíquic difícil de superar en el futur. Tot depèn, com dic, del caràcter i de la personalitat de la dona. Evidentment, sembla que facilitar un mitjà com és la interrupció de l'embaràs, que les dones es vagen acostant cap a aquest mitjà, com si això fóra una espècie de plaer indeterminat... Jo crec que la dona, quan interromp l'embaràs, és que passa un tràngol molt difícil, que, a més, solament els que hem viscut aquests moments sabem com és de difícil per a la dona haver d'arribar a aquests extrems. En cap moment no és agradable. Pense que és un trauma. A cap dona no li agrada avortar. El que cal valorar és què produeix més trauma en la dona, tenir un embaràs no desitjat i que després arribe un fill que no serà acollit amb les atencions degudes, o, la interrupció de l'embaràs en si...

—En principi, el projecte d'estudi de la píndola abortiva tenia dues fases, una com a píndola abortiva i una altra com a píndola anticonceptiva. ¿En quina situació es troba la segona fase?

—Fins que no acabe la primera fa-

Doctor A. Díaz García-Donato.

se, que és la que estem duent a terme, no s'iniciarà la segona. La raó és molt senzilla. Fins ara tots els assajos clínics han anat dirigits a la interrupció de l'embaràs, a l'expulsió del fetus mort als cinc o sis mesos. Això ha estat degut al fet que sempre actuem sobre dones amb fetus que sabem no viables. Aplicar-ho, per tant, com a píndola anticonceptiva, es podria donar el cas de dones que prengueren la píndola i que després tingueren un embaràs, o al moment de la ingestió o durant el seu embaràs pogueren prendre aquesta píndola, i no sabem quina repercusió podria tenir sobre el fetus durant la gestació. Aquest és el motiu pel qual en la programació que ha fet el laboratori, primer es vol tenir una sèrie de dades i d'informes sobre quina seria la repercusió sobre el fetus i, quan es tinga una certesa que no té efectes nocius sobre el fetus en el temps de gestació, aleshores es podria aplicar en les altres mo-

dalitats que hi ha previstes i que, per cert, són molt àmplies.

—Després de fer l'estudi amb la píndola en cent dones a l'Hospital General de València, l'estudi s'ampliarà a cinquanta casos a Barcelona i cinquanta més a Madrid. Però ¿quan es podrà trobar a les farmàcies aquesta píndola?

—A les farmàcies de moment no, almenys per a aquesta indicació. La comercialització d'aquesta substància es preveu per a l'ús únicament i exclusivament en hospitals i en clíniques autoritzades per a la realització de les interrupcions de l'embaràs. No serà de venda lliure a les farmàcies, per raons òbvies. Si actualment les interrupcions de l'embaràs s'han de fer amb uns mitjans, amb unes condicions, etc., doncs el mateix passa amb qualsevol altre mètode que porte a la interrupció de l'embaràs. Ara bé, en el futur es pensa que quan aquesta píndola es plantege com una píndola anticonceptiva, i es tinguen ja les garanties de què parlàvem abans, sens dubte es podrà obtenir amb unes dosis adequades a les farmàcies per tal que, sota descripció, cada dona pugui tenir l'opció, però repetesc: com a píndola anticonceptiva. Com a píndola abortiva únicament i de moment, mentre continue la llei tal com està, solament estarà en els hospitals i les clíniques autoritzades. Nosaltres calculem que si aquest estudi està acabat per a finals d'aquest any, a principis del pròxim ja podrien iniciar-se els tràmits per a demanar l'autorització al ministeri... Si l'administració concedeix amb rapidesa l'autorització, la comercialització podria arribar cap a mitjan any 89. □

Vine a l'Escola Comarcal
CENTRE CONCERTAT

JA POTS INSCRIURE ELS TEUS FILLS I FILLES PER AL CURS VINENT.

PLACES PER A PRE-ESCOLAR I EGB.

Tel. 123 19 33

Subscriu-te
per telèfon
357 28 56

Una publicació mensual per a tots els joves: les xiquetes valencianes. Ara, també als quioscs.

Apartat de Correus 11007
46000 VALÈNCIA

CAMACUC